

MLADINSKI EPICENTER PIRAN

Že četrto leto se imamo kul v Epiju - Mladinskem Epicentru Piran. Vsak popoldan se zabavamo, igramo ping-pong, šah, košarko, skupaj gledamo tekme in filme na televiziji.

Včasih tudi kaj skupaj naredimo ali okrasimo »DNEVNO SOBO« za ples ali praznovanje rojstnega dne. Če potrebujemo pomoč pri šolskih obveznostih nam pomagajo animatorji, lahko pa tudi uporabljamo **RAČUNALNICO**, kjer imamo dostop do interneta. Kar pogosto organiziramo turnirje v nogometu in namiznem tenisu, med počitnicami pa se gremo skupaj kopat. Sodelujemo tudi na prireditvah in jih kar nekaj tudi sami organiziramo.

Največji žur je ob koncu šolskega leta, ko na trgu organiziramo **JUHUUH POČITNICE SO TUI!** Zadnji dan pouka, **24. junija**, bomo na Tartinijevem trgu od 10. do 13. ure organizirali predstavitev krožkov in projektov v šolah ter humanitarnih organizacij, ki delujejo po šolah, na voljo pa bo tudi vrsto delavnic in športnih aktivnosti, ki se bodo nadaljevale v popoldanski čas, ko bomo pripravili predstavo za otroke in nastop mladega domačega šolskega benda. Vseskozi bo na trgu seveda glasba, dan pa se bo zaključil s koncertom in "SARDELJADO", ko bo županja častila ribe.

Prirejamo tudi razne **KREATIVNE DELAVNICE** ob določenih praznikih in drugih dogodkih. Tako izdelujemo, barvamo, šivamo in se predvsem zabavamo. Svoje izdelke včasih tudi razstavimo ali podarimo.

Skozi vse leto vodimo kar nekaj **PROJEKTOV** in **PROGRAMOV**. Vljučimo se lahko v projekt prostovoljstva mladih in mladinskih informatorjev, v Tsunami team (kulturne dejavnosti in izmenjave na področju kulture), sodelujemo v programu LAS-a ali pri pripravi prireditev.

Vsak lahko najde nekaj zase, da tako kvalitetno preživi svoj prosti čas. Dobimo se v Epiju!

EPICENTER Piran - Mladinski evropski projektni in informacijski center Piran, Rozmanova 7, Piran :: **05 671 03 80** :: **epicenter.piran@siol.net** :: **www.epicenter.piran.si** :: PON-PET - pozimi: 14.00-20.00, med počitnicami in prazniki: 9.00-15.00

MC BIT, informacijska pisarna, Ložeta Fabjana 7, Črnomelj :: 07 305 36 16 :: **Info@mc-bit.si** :: **www.mc-bit.si** :: PON-PET: 12.00-20.00, SOB: 9.00-13.00 (klub MKK - PET, SOB: 21.00-3.30)

Mladinski center BIT je odprt za mlade vseh starosti, pa tudi za malo starejše. Vsi obiskovalci centra se počutijo prijetno in sproščeno, zato nas obiščite tudi vi!

V **MLADINSKEM KULTURNEM KLUBU** (MKKBK) tedensko prirejamo koncerte tako uveljavljenih kot neuveljavljenih izvajalcev, organiziramo potopisna predavanja, turnirje, prenose pomembnih športnih prireditev in okrogle mize ter vseskozi sodelujemo prostovoljno delo.

Mladinski center BIT je odprt za mlade vseh starosti, pa tudi za malo starejše. Vsi obiskovalci centra se počutijo prijetno in sproščeno, zato nas obiščite tudi vi!

V **INFORMACIJSKI PISARNI** mladim nudimo brezplačen dostop do interneta, različne revije in časopise, publikacije vladnih in nevladnih organizacij, družabne igre ter pomoč pri učenju in pisanju raziskovalnih nalog. Vsaj dvakrat mesečno organiziramo predavanja o aktualnih in zanimivih temah iz različnih področij, izvajamo kreativne delavnice, osveščamo mlade o zdravem načinu življenja ter jih spodbujamo k sprejemanju različnosti in drugačnosti.

Priarni cilj centra je mladim omogočiti, da kvalitetno in usvarjalno preživijo svoj prosti čas, zato izvajamo programe na naslednjih področjih: informiranje in svetovanje, formalno izobraževanje in usposabljanje za mladinsko delo, prostovoljno delo, zmanjševanje učinkov in posledic tveganih vedenj, izražanje samoiniciativnosti mladih, brezplačna pravna pomoč, pomoč v štiski, mednarodni mladinski projekti ipd.

Mladinski kulturni klub Bele krajine (MKKBK).
2005, ustanovila pa sta Jo klub belokranjskih študentov (KBŠ) in Bele krajine. Je neprofitna organizacija, ki deluje šele od februarja Mladinski center BIT se nahaja v Črnomlju, največjem mestu

MC BIT ČRNOMELJ

STREET ART:

MESTA SO VEDNO BOLJ DOLGOČASNA IN VEDNO BOLJ NAPORNO JE ŽIVETI V NJIH, VOHATI, HODITI, POSLUŠATI IN TIPATI BETON, ASFALT, BETON, ASFALT. PONAVIDI OGLASI PREKRIJEJO ŠE TISTO, KAR SO ZELENEGA, VESELEGA IN ŽIVEGA PUSTILI URBANISTI IN ARHITEKTI. KAMORKOLI POGLEDAM, JE OKROG MENE VEDNO ISTI BABILON PODOB SKUŠNJAV, POŽELENA IN ZAVAJANJA TER MNOŽICE ZAVEDENIH LJUDI, KI TEJ POPLAVI PODOB VSAK DAN ZNOVA VERJAMEJO.

Dokler ... dokler se mi ni pogled vedno začel ustavljati na nečem, kar je sicer vedno bilo tam, sredi vidnega polja in hkrati izven obzorja zaznave, a je tako štrlelo iz dotedanega, običajnega, privzgojenega gledanja na svet, da je že skorajda kriminal. Oziroma za nekatere celo JE čisto pravi kriminal. Kako je lahko umetnost kriminal!?

Govorim o čudoviti poplavi najrazličnejših oblik t.i. STREET ART-a, katerega različne oblike se v številnih variacijah kot besne razmnožujejo v urbanih džunglah mest po vsem svetu. Nalepke, plakati, graffiti, risbe s kredo, šablone, inštalacije, urbane intervencije, politično obarvane akcije – ne glede na obliko, barvo in idejo izražanja z izvirnostjo estetike, izrabo in predelavo urbanih elementov mest in nepriznavanjem zakonov dokazujejo, da v nekaterih še vedno obstaja volja po resničnem, aktivnem individualizmu kot nasprotju individualizmu znotraj množične indoktrinacije in potrošnje.

UMETNIŠKA NEPOKORŠCINA

Le kaj se pleče umetnikom in umetnicam, ki svoja dela postavljajo v javne prostore vsem na ogled, brez pričakovanja plačila in z vedenjem, da bo veliko njihovega truda morda že naslednji dan uničenega, izbrisanega? Zakaj tvegajo bližnja srečanja s policijo in kazni? Univerzalni odgovor na vprašanje, kakšna je motivacija za ta dejanja umetniške nepokorščine, ne obstaja. Obstaja pa vseprisoten občutek, da je vse preveč javnih površin na voljo

samo oglaševalcem in velikim podjetjem z veliko denarja ter da vse preveč površin zasedajo supermoderne arhitekture, ki ne prispevajo ničesar k boljšemu počutju skupnosti, ki v in na teh prostorih živi. Obstaja občutek, da je vse manj spontanosti in možnosti izražanja, ki ne bi bilo zaprto za stene galerij ali oblikovano v skladu s pričakovani in obstoječimi vzorci ustvarjanja. Nekateri vidijo takšno odstopanje od zapovedanega reda kot vandalizem, a pri najboljši volji ne razumem, zakaj so gigantski in povsod prisotni oglasi bolj sprejemljivi kot izvirnost kakšnega **Banksya, Swoon, TLP, D*Face, Freakclub Miss Van Joke42**, tebe ali mene?! Zato, ker niso kupili površin, na katerih ustvarjajo? Hej, tudi mene ni nihče kupil ali vprašal, če želim gledati vso to oglaševalsko in arhitekturno nesnago!

OD VOGALA DO VOGALA

In tako z novim veseljem krožim po ulicah mest, a namesto od ene znamenitosti do druge slalomiram v cik-caku od droga do telefonske govornice, od govornice do vogala, od vogala do vogala ter se v stranskih ulicah prepuščam presenečenjem, ki jih skrivajo. Celo Ljubljana, Maribor in Celje so znova postala zanimiva mesta – poskusite! Tako kot raste število ustvarjalcev, raste tudi krog zbirateljev in publike. Street art se počasi seli tudi na stene galerij in, jah, seveda – imitirajo ga vse korporacije, ki si želijo prevzeti del njegove iskrenosti in neposrednosti. Ne pustite se preslepiti – street art je najbolj demokratična oblika umetnosti, vsak jo lahko ustvarja, vsak se lahko izraža, vsak jo lahko zbira. Fotoaparati v roke in veselo na fotosafari! Pazite le, da boste bliskavico usmerili v stran od motiva, ki ga fotografirate, in se s tem izognili bleščanju barve, ki bi pokvarila sliko. In ne pozabite še na posnetek od daleč, ki bo drugim pokazal, kako takšna ulična umetnina komunicira s svojim okoljem.

- :: www.banksy.co.uk
- :: www.wearechangeagent.com
- :: www.thelondonpolice.com
- :: www.dface.co.uk
- :: www.freakclub.com/vapors.htm
- :: www.milssvan.com
- :: **Joke42** – po Ljubljani in Sloveniji ga je polno po stenah!

vrnite nam ulice!

CARTOONS

ON THE BAY

27. APRILA JE V ITALIJANSKEM MESTECU POSITANO V ITALIJI POTEKAL 9. FESTIVAL CARTOONS ON THE BAY, KI GA ORGANIZIRA ITALIJANSKA TELEVIZIJA RAI Z NAMENOM PREDSTAVITVE IN PREGLEDA PRODUKCIJE ZADNJEGA LETA NA PODROČJU RISANK IN ANIMACIJ.

MISIJA: EURO<26 ŽIRIJA

Na ta dan smo se v tem istem mestecu srečali tudi Lucasz iz Poljske, Italijanka Roberta, Egipčan Adolf, ki študira v Londonu, Olivier, študent v Franciji, oba iz Luksemburga, ter moja malenkost iz Slovenije. Positano nas je vse očaral s svojimi terasastimi hišami na strmem pobočju nad obalo, stisnjene med klife, do koder smo se pripeljali po ozki obalni cesti visoko nad morjem.

Naša peterica je predstavljala pomemben člen festivalskih gostov, bili smo namreč EURO<26 ŽIRIJA z nalogo, da izmed 40 nominiranih risank in animacij v 8-ih kategorijah Pullcinela Awards izberemo svojo najljubšo. Vsak dan so bile v šotoru, postavljenem na mivki le nekaj metrov od morja, projekcije programskih sklopov: dva tekmovalna in večerni predogled najnovejših celovečernih risank, kot je na primer DR. GADGET, FELIX, STAR WARS II (animirano verzijo). Kot vestna žirija smo si ogledali vseh 8 tekmovalnih sklopov različnih kategorij, torej 40 risank, narejenih z različnimi tehnikami.

KAKO NASTANE ANIMACIJA?

Animacija, risanka, je posebna vrst premikajočih se slik, podobno kot film, s to razliko, da mora biti vsaka slika narisana oziroma umetno ustvarjena, pri filmu pa gre le za zaporedje fotografij. V eni sekundi se na filmskem traku zvrsti 24, na televiziji pa 25 slikic – s to hitro menjavo se ustvari iluzija gibanja. Glede na način, kako se te slikice, risbe ustvari, ločimo različne tehnike animacije.

Klasična animacija je način ročnega risanja na papir, to se nato digitalizira in v računalniškem programu obarva ter zloži v zaporedje. Poznamo tudi način, pri katerem se riše digitalno in vse poteka s pomočjo računalnika, ki lahko pomaga tudi animirati. Program Flash na primer zna sam generirati vmesne slikice za preprosto animacijo, določiti moramo le začetno in končno stanje. Obstajajo tudi drugi programi, posebej prilagojeni za računalniško animacijo (Toon Boom Studio...).

Tretji način je 3D animacija. Ta je popolnoma obvladan z računalnikom, a je zelo zahteven in dolgotrajen, potrebno je tudi veliko programiranja. Zadnja, a mogoče najbolj zanimiva tehnika, je stop-motion tehnika. Elemente, ki jih želimo animirati, naredimo iz plastelina ali v blago oblečeno žico. Domišljija ima prosto pot in z rokami oblikujemo točno tisto, kar želimo. Korak za korakom čisto po malo premikamo naš izdelek in vmes vsakič posnamemo sliko s fotoaparatom ali kamero. Tako dobimo zaporedje minimalnih premikov, ki ob hitri menjavi predvajanih slikic ustvari iluzijo, da se naš animirani junak ali predmet premika sam od sebe. Tudi za to tehniko obstajajo računalniški programi, ki omogočajo direkten vnos slikic v računalnik in sprotno pregledovanje narejene animacije.

Vse tehnike so relativno preproste, vendar pa narediti risanko le ni tako preprosto. Potrebno je ogromno ljudi, eni skrbijo za animiranje posamičnih likov, drugi za ozadje, potem je tukaj še zvok in drugi pomembni elementi. To je jasno vidno na vedno zelo dolgih špicah na koncu animacij. Cel kup ljudi!

IN ZMAGOVALEC JE ...

Naučili smo se veliko, spoznali smo avtorje risank, PETRA LORDA (Chicken Run), MORDILLA (argentinski umetnik, ki se sedaj ukvarja tudi z animacijo), GENNDY TARTAKOVSKY (Star Wars: Clone Wars. The Beginning of the End), ki so nam lahko stvari razložili iz prve roke.

Kmalu smo spoznali, da podeliti le eno nagrado ne bo lahka naloga, a smo družno uskladili mnenja in izbrali zmagovalca. Zmagovalna animacija CULIN DULACH, ki so jo naredili v irskem studiu Cartoon Saloon, je zgodba o dečku, ki se je rodil z nazaj obrnjeno glavo, a z zmago na plavalnem maratonu pridobi očetov ponos, ki pa mu pomeni veliko več kot nagrada, ki mu jo neodločna žirija podeli šele po njegovi smrti. Všeč nam je bila ideja poučne zgodbe in grafični del, ki je združeval risbo in 2D animacijo, zaradi česar risanka izstopa iz množice poceni plastičnih risank brez vsebine.

Poleg rednega spremljanja projekcij v šotoru smo svoj čas v Positanu izkoristili tudi za lovljenje sončnih žarkov na plaži, okušanje prave italijanske morske hrane in najboljšega sladoleada ter nenazadnje za žuranje na festivalskih zabavah in se tako v svoje države vrnili zadovoljni, z novo izkušnjo in prijetnim spominom. Drugo leto? Seveda.